

Geachte heer/mevrouw, Edelachtbare,

Inleiding

Mijn naam is Edzo Bergman, ik was eind jaren negentig tot medio 2007 in dienst van SIG, Stichting Industrie- en handelsgebouwen Groningen (op het laatst overgenomen door TCN), eerst als adjunct-directeur, later als directeur. SIG was feitelijk een gelieerde partij van de Gemeente Groningen die de lastigere klussen op het gebied van commercieel vastgoed op het bordje kreeg. Zo hielpen wij bijvoorbeeld CIG, Bodewes, Niemeijer, RTV Noord, VVV, Google, etc., kochten wij voor de Gemeente aan, bijvoorbeeld Industrierrein Rode Haan, Frieslandbank (Forum) en Paterswoldseweg (NELF/Station) en realiseerden wij bijvoorbeeld het Noorderbad, Puddingfabriek, Mediacentrale, 5 kantoorgebouwen op Kranenburg, Zernike Science Park, Datacenters Groningen en Eemshaven, etc.

In deze periode hadden wij, ook ik persoonlijk, veel contact met de Gemeente Groningen en met name met de dienst Ruimtelijke Ordening en Economische Zaken (RO/EZ). In ons bestuur was de voorzitterspositie voorbehouden aan de Wethouder EZ en werden ook andere bestuursleden vooral op instigatie van de gemeente aangewezen.

Ook het “project/dossier “ Simmeren belande op een gegeven ogenblik op ons bord. Wij onderzochten de casus, spraken hierover met diverse partijen binnen de Gemeente Groningen, met de eigenaar Bernard van der Leij en met derden. Ons werd verzocht te adviseren en zo mogelijk te faciliteren inzake de verplaatsing van het bedrijf Simmeren. Derhalve heb ik ook kennis van dit dossier en kan ik uit eigen ervaring over de gang van zaken destijds berichten. Ik hecht er ook aan dit te doen, daar destijds de oplossing van dit jarenlang slepende gebeuren, door zowel de Gemeente Groningen, onder meer door Wethouder Koen Schuiling, alsmede ook door de eigenaar van het bedrijf zelf werd nagestreefd en wij vele gesprekken in goede en oplossende sfeer hebben gevoerd.

Verklaring

Eind jaren negentig verzocht de voorzitter SIG, Wethouder Koen Schuiling, de algemeen directeur van SIG, zijnde Henk Wiering, om ervoor te zorgen dat de verhuizing van Simmeren van de locatie Ulgersmaweg alsnog plaats zou vinden. Deze verhuizing was dringend noodzakelijk voor toekomstige woningbouwplannen, de aanpassingen aan het Van Starkenborgkanaal en met name voor een verbetering van de ontsluiting van de Stad, vooral m.b.v. het OV (bus en tram/lighttrail), later ook wel aangeduid als het “Oosterhamriktracé”. Na diverse gesprekken bleek dat het dossier bij de gemeente al terugging tot de 80’er jaren. Er moest een busbaan naar Lewenborg komen en deze was gepland over het terrein van Simmeren. Hier was uiteindelijk overeenstemming over en de Gemeente kocht de benodigde grond en zorgde ook voor de noodzakelijke maatregelen om de onderneming Simmeren te kunnen voortzetten, onder meer door toe te staan dat schepen geladen en gelost konden worden naast de nieuwe brug.

Enkele jaren later ontstonden er echter nieuwe ruimtelijke ideeën bij de gemeente als hiervoor vermeld en bleek het nodig om Simmeren definitief te verplaatsen. De “oude” locatie had men namelijk nodig. Simmeren ging er in die dagen nog prat op, voorop te lopen op recycling gebied en stelde uiteraard eisen aan een nieuwe locatie. De Grontmij kreeg van de gemeente opdracht deze nieuwe locatie te vinden en een kostenplaatje aan de verhuizing te hangen. Doordat de Grontmij met een locatie aankwam die geen eigendom bleek te zijn van de gemeente liep de verhuizing weer vertraging op. Simmeren wilde vervolgens op de “oude” locatie investeren om toch verder te kunnen met het bedrijf, maar liep vervolgens tegen onwillige ambtenaren op, die van mening waren, dat medewerking geen zin had, daar Simmeren toch zou worden verplaatst. Simmeren begon klanten te

verliezen, doordat ze niet kon investeren in capaciteit en kwaliteit. De kwestie liep hoog op, zoals ik ook begreep van destijds betrokkenen die ik later hierover sprak. Zo waren er onder meer Gerrit van Werven met zijn one-stop-one-shop loket en directeur van dienst Jan Wibier die ook in het bestuur van SIG zitting hadden. Ook Walter Reinke waar ik regelmatig overleg mee had om de wijzers van RO/EZ en SIG gelijk te zetten en die toen nog aan “het Zuiderdiep” zat, heeft eraan getrokken en gaf aan dat het ooit bijna rond was, maar dat zijn meerderen tegen de kosten aanhikten.

SIG verdiepte zich in de zaak en droeg een geschikte nieuwe locatie voor Simmeren aan. Ik was hier nauw bij betrokken, daar ik bij een rederij had gewerkt en ook wist van de eisen die aan opslagterrein, kades en vaarwater werden gesteld. De locatie Winschoterweg leek bij uitstek geschikt, zeker met de plannen om daar het klasse 4 vaarwater te verzwaren tot klasse 5. Henk Wiering adviseerde vervolgens, met de nieuw gevonden locatie in het achterhoofd, om arbitrage te laten instellen. Koen Schuiling kreeg dit voorstel in -naar ik meen- de loop van 2002 door de Raad. Bij deze arbitrage wees Simmeren Jan Bos aan, oud directeur van ESHA Hoogkerk en volgens mij was ook Schuurman een techneut uit Sneek daarbij aangewezen. Er was regelmatig overleg, ook met Koen Schuiling, Hans Leerink (Stadsadvocaat in die dagen), Johan van Stempvoirt, Bernard van der Leij, Henk Wiering en ondergetekende. Deze gesprekken waren doorgaans oplossingsgericht en verliepen in goede sfeer. Ook informeel of bij andere gelegenheden, bijvoorbeeld bij de marathons die SIG met ondernemers organiseerde overal op de wereld en die ook werden gelopen door Leerink, Schuiling, Van der Leij en Wiering en waarbij de anderen als supporter aanwezig waren. SIG was in principe ook bereid te investeren in de nieuwe locatie van Simmeren, net als ze ooit had gedaan in het nieuwe kantoor voor CIG en het Medipolisgebouw voor het UMCG.

De mannen werden het uiteindelijk eens en na nog wat vertragingstechnieken van Leerink, die ofwel te maken hadden met diens urendeclaratie en/of met het gladstrijken van de politieke rimpels eerder in het dossier opgelopen, hetgeen bijvoorbeeld ook nog eens leidde tot een bouwstop met een claim van een aannemer, werd besloten om de arbitrageprocedure op te knippen in 2 delen: verhuizing en bedrijfsschade. Daarop werd het spoed vereisende deel verhuizing spoedig afgesloten met afronding op een bedrag van iets van 8 miljoen euro en werd besloten de bedrijfsschade procedure later weer op te pakken.

Postludium

Ergens in 2006 kon de nieuwe locatie aan de Winschoterweg feestelijk worden geopend. Hetgeen lukte zonder investering van SIG. Bij de opening was ook wethouder Jaap Dijkstra aanwezig, maar ontbraken vele andere prominenten. Tijdens de lange procedure was Van der Leij ziek geworden, Van Stempvoirt bleek dodelijk ziek en ook overleden de broer van Van der Leij en Henk Wiering. Dit alles heeft in mijn ogen de verdere voortgang in dit verhaal, dat er door bemoeienis van SIG even was, wederom vertraagd. Wel heb ik gehoord, dat oud bestuursleden van SIG nog bij het dossier betrokken waren. Zo is Teus Bouman redelijk op de hoogte van de kwestie en Professor Joop Bouma, die veelvuldig door de gemeente werd ingehuurd, stelde zelfs een rapport op om de hoogte van de bedrijfsschade goed in te kunnen schatten.

Ik verklaar bovenstaande naar eer en geweten naar waarheid te hebben opgesteld, deels uit eigen aanwezigheid bij gesprekken en zoals dit destijds binnen SIG speelde en leefde, daarbij U zo beknopt en duidelijk mogelijk informierend. Tot nadere toelichting gaarne bereid.

Hoogachtend,

Edzo Bergman

Groningen, 6 mei 2016